

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Kalatalousvaliokunta

2012/0130(NLE)

10.7.2012

SUOSITUSLUONNOS

ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön sekä Tanskan hallituksen ja Grönlannin maakuntahallituksen välisessä kalastuskumppanuussopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamista koskevan pöytäkirjan tekemisestä (COM(2012)0247 – C7-0000/2012 – 2012/0130(NLE))

Kalatalousvaliokunta

Esittelijä: Ole Christensen

Menettelyjen symbolit

- * Kuulemismenettely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Tavallinen lainsäätämisyjärjestys (ensimmäinen käsittely)
- ***II Tavallinen lainsäätämisyjärjestys (toinen käsittely)
- ***III Tavallinen lainsäätämisyjärjestys (kolmas käsittely)

(Menettely määräytyy säädösesityksessä ehdotetun oikeusperustan mukaan.)

SISÄLTÖ

Sivu

LUONNOS EUROOPAN PARLAMENTIN LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAKSI.5	
PERUSTELUT.....	6

LUONNOS EUROOPAN PARLAMENTIN LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAKSI

**ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisön sekä Tanskan hallituksen ja Grönlannin maakuntahallituksen välisessä kalastuskumppanuussopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamista koskevan pöytäkirjan tekemisestä
(COM(2012)0247 – C7-0000/2012 – 2012/0130(NLE))**

(Hyväksyntä)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi (COM(2012)0247),
 - ottaa huomioon esityksen pöytäkirjaksi Euroopan yhteisön sekä Tanskan hallituksen ja Grönlannin maakuntahallituksen välisessä kalastuskumppanuussopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta (00000/2012),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan sekä 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0000/2012),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 81 artiklan ja 90 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan suosituksen sekä budjettivaliokunnan ja kehitysyhteistyövaliokunnan lausunnot (A7-0000/2012),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. pyytää komissiota toimittamaan parlamentille neuvoston asetuksella (EY) N:o 753/2007¹ hyväksytyyn kalastuskumppanuussopimuksen 10 artiklassa tarkoitetun sekakomitean kokousten ja työn perusteella tehdyt johtopäätökset; vaatii, että Euroopan parlamentin edustajille on annettava mahdollisuus osallistua tarkkailijoina sekakomitean kokouksiin ja työhön; pyytää komissiota esittämään Euroopan parlamentille ja neuvostolle selonteon sopimuksen täytäntöönpanosta pöytäkirjan viimeisen soveltamisvuoden aikana ja ennen sopimuksen uudistamisesta käytävien neuvottelujen aloittamista;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Grönlannin hallituksille ja parlamenteille.

¹ Neuvoston asetus (EY) N:o 753/2007, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2007, Euroopan yhteisön sekä Tanskan hallituksen ja Grönlannin maakuntahallituksen välisen kalastuskumppanuussopimuksen tekemisestä (EUVL L 172, 30.6.2007, s. 1).

PERUSTELUT

Yleistä kumppanuussopimuksista

Kolmansien maiden kanssa tehtävien kahdenvälisen kalastussopimusten eli kalastuskumppanuussopimusten tekeminen on keskeinen osa yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) ulkoista ulottuvuutta. Näillä sopimuksilla ei pyritä ainoastaan ostamaan kalastusoikeuksia EU:n aluksille vaan sitouttamaan sopimuspuolet sellaisen vastuullisen ja kestävä kalastuspolitiikan edistämiseen, joka perustuu hyödynnettävissä olevien kalavarojen perusteellisiin arviointeihin. Niillä myös varmistetaan, että käytettävät kalastusmahdollisuudet on vahvistettu luotettavin tieteellisin lausunnoin ja suljetaan pois laskuista vaara, että paikalliset kannat pyydetään loppuun tai paikallisia kalastusyhteisöjä vahingoitetaan. Paikallisten kalastusyhteisöjen olisi päinvastoin voitava hyödyntää EU:n taloudellisesta korvauksesta rahoitettavia kohdennettuja tukiohjelmia.

Lissabonin sopimuksen voimaantulon myötä Euroopan parlamentin toimivalta laajeni kalastuskumppanuussopimukseen liittyvissä asioissa. SEUT-sopimuksen 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan nojalla parlamentin on nyt annettava hyväksyntänsä tällaisten sopimusten tekemiselle.

Grönlanti¹ ja EU

Grönlanti liittyi alun perin Euroopan yhteisöön (EY) osana Tanskaa vuonna 1973, mutta kansanäänestyksen seurauksena erosi EY:stä vuonna 1985. Tällä hetkellä Grönlanti on yksi unionin merentakaisista maista ja alueista SEUT-sopimuksen 355 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Sen suhteesta EU:hun määrätään pääasiassa SEUT-sopimuksen 198–204 artiklalla, SEUT-sopimukseen liitetyllä Grönlantia koskevista erityisjärjestelyistä tehdyllä pöytäkirjalla N:o 34 ja neuvoston päätöksellä 2006/526/EY² vahvistetulla EU:n ja Grönlannin kumppanuudella.

Kalastusala Grönlannissa

Grönlannin talous on erittäin riippuvainen kalastuksesta ja kalastustuotteiden viennistä EU:hun. Vuonna 2010 vienti EU:n markkinoille oli 331 miljoonaa euroa (92,7 prosenttia kokonaisviennistä) samalla kun tuonti EU:sta oli lähes kaksinkertainen (614 miljoonaa euroa). Vuodesta 2007 lähtien Grönlannin vesiltä on pyydetty vuosittain 220 000 tonnia kalaa, josta

¹ Grönlannin pinta-ala on 2 166 000 km², josta 84 prosenttia on jään peitossa. Väkiluku on 56 700. Vaikka Grönlanti on osa Tanskan kuningaskuntaa, sillä on laaja itsehallinto monilla politiikan avainaloilla vuodesta 1979 lähtien ("Home Rule Act" -laki). Vuonna 2009 pidetyn kansanäänestyksen jälkeen itsehallintoa laajennettiin, ja Grönlannista tuli autonominen alue. Samalla kun puolustuksen ja raha-asioiden kaltaiset tehtävät kuuluvat Tanskalle, se on edelleen vastuussa muun muassa kalastustarkastuksista. Grönlannin bruttokansantuote henkeä kohden on 29 300 euroa (vuonna 2010), mutta koska useimmat jokapäiväiset tuotteet on tuotava, sillä on huomattava kauppavaje, joka katetaan Tanskalta vuosittain saatavalla tukipaketilla.

² Neuvoston päätös 2006/526/EY, tehty 17 päivänä heinäkuuta 2006, Euroopan yhteisön sekä Grönlannin ja Tanskan kuningaskunnan välisistä suhteista (EUVL L 208, 29.7.2006, s. 28). 13. kesäkuuta 2012 allekirjoitettiin aiesopimus, joka koskee keinoja tutkia EU:n ja Grönlannin mineraalivarojen vuoropuhelun vahvistamista.

65 prosenttia oli katkarapuja¹. Kalatalousala synnyttää 6 500 työpaikkaa (17 prosenttia kaikista työpaikoista), mutta pyyntialalla on vain 2 000 kokoaikatyötä vastaavaa suoraa työpaikkaa. Pyyntialan työpaikkojen määrä on laskenut kuusi prosenttia alhaisen kannattavuuden ja eläköitymisen vuoksi².

Grönlannilla on erittäin suuri talousvyöhyke, jonka pinta-ala on 2 184 254 km² ja joka kuuluu Kansainvälinen merentutkimusneuvoston ICESin (Itä-Grönlanti) ja Luoteis-Atlantin kalastusjärjestön NAFOn (Länsi-Grönlanti) vastuualueille. Molempien alueiden kalavarat ovat antoisat, mikä johtuu myös sulavasta lumesta ja jäästä peräin olevista ravinnepitoisista suoloista, joiden ansiosta planktonin kasvu on runsasta ja luo vuorostaan perustan yli 200 eri kala-, simpukka- ja äyriäislajin ravintoketjulle.

Grönlannin kalastuslaivastoon kuuluu noin 750 alusta³, joista suurin osa on pieniä. Lisäksi käytössä on noin 1 000–2 000 kumivenettä kalastuksessa ja metsästyksessä. Teolliseen laivastoon kuuluu 47 alusta, jotka toimivat sen talousvyöhykkeellä ja kansainvälisillä vesillä.

Suurinta osaa Grönlannin kalanjalostusteollisuudesta hallinnoi kaksi yritystä, jotka ovat Grönlannin valtion omistama Royal Greenland A/S⁴ ja yksityisessä omistuksessa oleva Polar Seafood A/S. Molempien laivasto harjoittaa teollista katkaravunpyyntiä.

EU:n ja Grönlannin kalastuskumppanuussopimus

Grönlannin kanssa tehtiin ensimmäinen kalastuskumppanuussopimus sen vetäytyttyä EY:stä vuonna 1985. Sopimus perustui siihen, että yhteisö voi säilyttää perinteiset kalastusoikeutensa vuosittaista taloudellista korvausta vastaan. EU:n ja Grönlannin aiemman maakuntahallituksen välinen kalastuskumppanuussopimus hyväksyttiin 28. kesäkuuta 2007⁵. Sen liitteenä oli nykyinen pöytäkirja, jossa vahvistetaan vuosittaiset kalastusmahdollisuudet ja taloudelliset korvaukset 31. joulukuuta 2012 asti.

Nykyisessä pöytäkirjassa vahvistettiin EU:n vuosittaiseksi taloudelliseksi korvaukseksi 14,3 miljoonaa euroa, josta 22,8 prosenttia (3,2 miljoonaa euroa) varattiin aluekohtaisten kalastuspolitiikkojen parantamiseen ja täytäntöönpanoon. Tämän vuosittaisen korvauksen lisäksi vahvistettiin 9,24 miljoonan euron rahoitusvaraus EU:n alusten pyytämien turska- ja villakuorekantojen lisäsaaliiden maksamiseksi. Nämä tulot olivat noin 1,3 prosenttia valtion vuosibudjetista.

¹ Muita tärkeitä lajeja ovat grönlanninpallas, turska, punasimppu, arktinen taskurapu ja villakuore. Katkarapujen osuus viennistä on 56 prosenttia, loppuosuudesta vastaavat pallas, taskurapu ja turska.

² Vertailun vuoksi todettakoon, että 44 prosenttia työpaikoista on valtionhallinnossa.

³ Tiedot vuodelta 2007, katso komission jälkiarviointi vuodelta 2011, sivu ii.

⁴ Kauden 2009–2010 huomattavan liiketappion ja valtion pääomanlisäyksen jälkeen yritys tuotti saatujen tietojen mukaan jälleen tulosta vuonna 2010, ja sen yksityistämistä harkitaan.

⁵ Asetus (EY) N:o 753/2007.

Nykyisen pöytäkirjan arviointi

Euroopan komissio teetti Grönlannin kanssa tehdystä kalastuskumppanuussopimuksesta jälkiarvioinnin vuoden 2011 ensimmäisellä puoliskolla, ja se julkaistiin syyskuussa 2011¹. Arvioinnissa esitetään joitakin tärkeitä havaintoja nykyisen pöytäkirjan tehokkuudesta, vaikka siinä ei voitu ottaa huomioon pöytäkirjan voimassaolon viimeistä 18 kuukautta:

- Nykyisen pöytäkirjan nojalla pyydetty saaliit olivat 48 502 tonnia vuodessa (EU:n alukset pyysivät 16 472 tonnia ja kolmansien maiden alukset 32 030 tonnia). EU:n alusten Grönlannin vesillä pyytämien saaliiden arvioidaan olevan 0,3 prosenttia EU:n kokonaissaaliista.
- Viimeisen viiden vuoden aikana EU:n alukset käyttivät keskimäärin 63 prosenttia hyödynnettävissä olevasta kalastuskiintiöstä. Kahdenvälisissä vaihdoissa kolmansille maille (Norja, Islanti, Färösaaret) siirretyt kiintiöt mukaan luettuina EU:n kalastuslisenssien kokonaiskäyttöaste oli kuitenkin 90 prosenttia hyödynnettävissä olevasta kiintiöstä.
- Grönlanti ei ole pystynyt yhdeksässä tapauksessa (vuosina 2007–2011) täyttämään kaikkia pöytäkirjan mukaisia kalakiintiöitä varsinkaan villakuoreen (kaikkina vuosina), turskan (2010 ja 2011) ja grönlanninpallaksen (2011) osalta. Keskimääräinen vuosittainen vaje on ollut 35 530 tonnia (39 prosenttia vuosikiintiöstä). Kompensaatiomekanismi, jonka nojalla Grönlanti voi tarjota vaihtoehtoisia kalastusmahdollisuuksia, toimi hyvin kiintiöiden saatavuuden pienissä vaihteluissa, mutta sillä ei pystytty ratkaisemaan "velkaa" kyseen ollessa villakuoreen suuremmista määristä. Osapuolet pääsivät kuitenkin sopuun tyydyttävästä korvausmuodosta.
- Kiintiöiden käytössä ilmeni huomattavia eroja. Eniten kysytyjä olivat katkaravut, pallas ja turska. Unionin sisäistä jäsenvaltioiden välistä kiintiöidenvaihtojärjestelmää käytettiin hyvin, ja se auttoi pitämään käyttöasteet vakaina. Ensimmäisten kahden vuoden aikana muutamat laivastot kuulemma valittivat siitä, että kiintiöt vapautettiin vuoden mittaan liian myöhään, jotta tehokas suunnittelu olisi ollut mahdollista, mutta aikaisempien vaihtojen järjestelmä on kehittynyt sen mukaisesti. Sivusaalien raportoitiin olleen minimaalisia.
- Pöytäkirjan voimassaolon aikana 37 EU:n lipun alla purjehtivaa alusta² on hyödyntänyt sopimusta, ja kiintiöt on jaettu suhteellisen vakauden periaatteen mukaisesti.
- Kalastuskumppanuussopimuksesta saadut keskimääräiset tuotot³ olivat 45,6 miljoonaa euroa vuodessa, josta 70 prosenttia meni EU:n aluksille (31,9 miljoonaa euroa) ja 30 prosenttia kolmansien maiden aluksille. Jäsenvaltioista eniten näyttivät hyötyvän Saksa (42 prosenttia), Tanska (11 prosenttia), Puola (7 prosenttia) ja Yhdistynyt kuningaskunta (4 prosenttia).
- Nettotuotoksi arvioitiin 20,3 miljoonaa euroa vuodessa, mikä merkitsee, että EU:n kustannus-hyötysuhde on 1,3 (eli jokaisesta investoidusta eurosta saadaan vastineeksi

¹ "Ex-post evaluation of the current Protocol to the Fisheries Partnership Agreement between the EU and Greenland, Final report" (syyskuu 2011), Oceanic Développement & MegaPesca Lda. (viite: FPA 35/GRL/11/NC) – kattaa vuodet 2007–2010.

² 13 alusta Espanjasta, 6 Portugalista, 5 Saksasta, 4 Yhdistyneestä kuningaskunnasta, 3 Liettuaista, 2 Puolasta ja Virosta sekä 1 Tanskasta.

³ Tuottotiedot perustuvat Islannissa julkaistuihin kalanhintoihin.

1,30 euroa). Tätä pidettiin myönteisenä tuloksena, ja se oli muiden suurten "sekasopimusten" linjan mukainen.

- Kalastuskumppanuussopimuksella on taattu noin 330 kokopäiväistä työpaikkaa merellä, mikä merkitsee, että mahdollisesti yhteensä 500 työpaikkaa EU:ssa on suoraan riippuvainen Grönlannin kalastusmahdollisuuksista.
- Alakohtainen tuki mukaan luettuna EU:n korvaus oli yhteensä 30 prosenttia kalastustuotteiden myyntiarvosta eli 286 euroa tonnilta. Kalavarojen kalastusoikeuksien kokonaiskustannukset jakaantuivat siten, että EU:n osuus oli 85 prosenttia ja laivastojen toimijoiden 15 prosenttia, mikä vastaa julkista osuutta muissa sekakalastuskumppanuussopimuksissa.
- Kalastuskumppanuussopimus on synnyttänyt Grönlannille tuloja lähteistä, joita se ei ehkä olisi pystynyt muutoin hyödyntämään: keskimäärin 15,8 miljoonaa euroa vuodessa taloudellisina korvauksina, joihin sisältyy 1,9 miljoonaa euroa lisenssimaksuina. Sopimuksella ei ole kuitenkaan tarjottu tehokkaasti merkittävää hyötyä paikalliselle taloudelle, kuten investointeja yhteisyrityksiin, työpaikkojen lisääntymistä aluksilla tai suurempia purettuja kalamääriä.
- Kalastus-, metsästys- ja maatalousministeriön pöytäkirjan 4 artiklan mukaisesti täytäntöönpanemalla alakohtaisella tukiohjelmalla todettiin saavutetun myönteisiä tuloksia toimenpiteissä, jotka liittyvät kalastusalan tutkimukseen, henkilökunnan koulutukseen ja kalastuksen valvontaan, mikä on myötävaikuttanut Grönlannin kalastusalan kestävyysparantumiseen. Jälkiarvioinnissa todetaan kuitenkin, että sopimuksella ei ole tähän mennessä onnistuttu tekemään merkittäviä rakenteellisia mukautuksia rannikkokalastukseen, koska tukimäärärahat on ilmeisesti käytetty pikemminkin investointeihin kuin nykyisiin menoihin (esimerkkinä tutkimusalan ostaminen).
- Kalastuskumppanuussopimuksen kuuluvista kymmenestä kalakannasta kolmen kestävyys herätti jonkin verran huolta, sillä on näyttöä siitä, että turskaa, grönlanninpallasta (Itä-Grönlannissa) ja punasimppua (syvän meren pelagiset kannat) hyödynnettiin tasoilla, jotka eivät ole kestäviä. Kaikkien muiden kiintiöiden (katkarapu Itä-Grönlannissa, grönlanninpallas Länsi-Grönlannissa, villakuore ja arktinen taskurapu) hoidon katsottiin olevan kestävä. Kaikkien kalastusten sivusaaliiden raportoitiin olevan alhaisia, ja kielteisiä ekosysteemivaikutuksia ei tullut tietoon.

Uusi pöytäkirja 2013–2015

Neuvoston 19. heinäkuuta 2011 komissiolle antaman valtuutuksen¹ mukaan komissio on käynyt Grönlannin hallituksen ja Tanskan hallituksen edustajien kanssa kolme neuvottelukierrosta² pöytäkirjan uudistamiseksi, koska nykyisen pöytäkirjan voimassaolo päättyy 31. joulukuuta 2012. Neuvottelujen tuloksena parafoitiin 3. helmikuuta 2012 uusi pöytäkirja, joka kattaa kolmen vuoden³ ajanjakson 1. tammikuuta 2013 alkaen.

¹ Syyskuu 2011 (Ilullissat), marraskuu 2011 (Bryssel) ja 31.1.–2.2.2012 (Kööpenhamina).

² Hyväksytty neuvoston 3108. kokouksessa (maatalous ja kalastus) 19. heinäkuuta 2011 A-kohdaksi.

³ Lyhyempää kolmen vuoden ajanjaksoa (nykyisen pöytäkirjan kuuteen vuoteen verrattuna) ehdotettiin, jotta seuraavassa pöytäkirjassa voitaisiin varmistaa sen täysimääräinen johdonmukaisuus uudistetun YKP:n kanssa ja kaikkien niiden päätösten kanssa, jotka vaikuttavat merentakaisiin alueisiin tai arktista aluetta koskevaan EU:n tulevaan politiikkaan.

Uudessa pöytäkirjassa vahvistetaan EU:n taloudelliseksi korvaukseksi 17,85 miljoonaa euroa vuodessa, joka muodostuu seuraavasti:

- a) Grönlannin talousvyöhykkeelle pääsystä maksettava 15,1 miljoonan euron vuosittainen määrä.
Tähän määrään sisältyy 1,5 miljoonan euron suuruinen rahoitusvaraus Grönlannin myöntämistä lajien lisämääristä suoritettaviin hyvityksiin.
- b) 2,74 miljoonan euron vuosittainen erityismäärä, joka osoitetaan Grönlannin alakohtaisen kalastuspolitiikan tukemiseen ja täytäntöönpanoon.

Uuden pöytäkirjan mukaan sekakomitea päättää seuraavan vuoden kalastusmahdollisuuksista ottaen huomioon tieteelliset lausunnot, ennalta varautumisen lähestymistavan, kalastusalan tarpeet ja Grönlannin kalastustoiminnan säilyttämiseen tarvittavat vähimmäismäärät. Alusten omistajien maksut määritellään kiinteinä hintoina kutakin kalakantaa kohden, millä korvataan aikaisempi lisenssijärjestelmä.

Jos kalastusmahdollisuudet ovat alhaisemmat kuin taulukossa 1, Grönlannilta odotetaan vajeen korvausta. EU:n alusten sivusaaliit rajoitetaan 10 prosenttiin kohdekannoista pohjankatkarapua lukuun ottamatta (sivusaalismäärät rajoitettu viiteen prosenttiin).

Taulukko 1: Kalastusmahdollisuudet nykyisessä ja uudessa pöytäkirjassa (tonnia/vuosi)

Kannat	Nykyinen pöytäkirja		Uusi pöytäkirja
	2007	2008–2012	2013–2015
Turska NAFO-suuralueella 1	1 000	3 500	2 200
Punasimppu (pelaginen laji) ICES-suuralueilla XIV ja V sekä NAFO-suuralueella 1F	10 838	8 000	3 000
Punasimppu (pohjakalalaji) ICES-suuralueilla XIV ja V sekä NAFO-suuralueella 1F			2 000
Grönlanninpallas NAFO-suuralueella 1 – etelään linjasta 68° N	2 500	2 500	2 500
Grönlanninpallas ICES-suuralueilla XIV ja V	7 500	7 500	4 315
Pohjankatkarapu NAFO-suuralueella 1	4 000	4 000	3 400
Pohjankatkarapu ICES-suuralueilla XIV ja V	7 000	7 000	7 500
Ruijanpallas NAFO-suuralueella 1	200	200	200
Ruijanpallas ICES-suuralueilla XIV ja V	1 200	1 200	200
Arktinen taskurapu NAFO-	500	500	250

suuralueella 1			
Villakuore ICES-suuralueilla XIV ja V	55 000	55 000	60 000
<i>Macrouridae</i> -heimon lajit ICES-suuralueilla XIV ja V			100
<i>Macrouridae</i> -heimon lajit NAFO-suuralueella 1			100
Sivusaaliit NAFO-suuralueella 1	2 600	2 300	

Joidenkin lajien (esimerkiksi pallas ICES-alueella) kalastusmahdollisuuksien vähentäminen noudatti tieteellisiä neuvoja, joilla pyritään kestävän enimmäistuoton vuonna 2015 takaaviin saalismääriin.

Uuteen pöytäkirjaan sisältyy muita tärkeitä lausekkeita. Molemmat osapuolet sopivat edistäväänsä vastuullisen kalastuksen periaatteita ja varmistavansa kalavarojen kestävän käytön Grönlannin talousvyöhykkeellä.

Pöytäkirjaan sisältyvät myös keskeyttämistä ja tarkistamista koskevat vakiolausekkeet, jotka mahdollisesti vaikuttavat vuosittaisen taloudellisen korvauksen maksamiseen. Tarkemmin sanottuna kyse on tapauksista, joissa pöytäkirjan 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja alakohtaisen kalastuspolitiikan tukiohjelmia ei panna täytäntöön asianmukaisesti ja havaitaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan mukainen ihmisoikeuksien rikkominen – ja jotka Grönlannin tapauksessa ovat melko mahdottomia tapahtumia.

Johtopäätökset

Edellä esitetyn valossa esittelijä katsoo, että Grönlannin kanssa tehty nykyinen kalastuskumppanuussopimus on johdonmukainen yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden ja kestävää kalastusta koskevan periaatteen kanssa ja että se on vastavuoroisesti hyödyttänyt molempia osapuolia. Esittelijä myös katsoo, että sopimus on tärkeä kulmakivi EU:n ja Grönlannin yhteistyössä ja kalavaroja koskevassa pohjoismaisessa yhteistyössä, ja suosittaa siksi sen hyväksymistä.

Esittelijä pitää tervetulleena, että pöytäkirjan neuvotteluprosessin aikana kuultiin asiaankuuluva sidosryhmiä ja tieteelliset neuvot otettiin vakavasti ja että uudessa pöytäkirjassa yksinkertaistetaan monia teknisiä kysymyksiä.

Esittelijä on vakuuttunut, että alakohtaisten tukitoimien myönteinen vaikutus paikalliseen talouteen ja rannikkoyhteisöihin etenkin työpaikkojen luomisen kannalta toteutuu pitkällä aikavälillä ja että siksi komission olisi arvioitava tätä kysymystä perusteellisesti uuden pöytäkirjan voimassaolon päättyessä. Parlamentille olisi myös annettava mahdollisuus seurata tiiviimmin monivuotisen alakohtaisen tukiohjelman koko täytäntöönpanoprosessia.

Tämän vuoksi komissiolle toistetaan seuraavat pyynnöt:

- Komission olisi toimitettava parlamentille sopimuksen 10 artiklassa tarkoitetun sekakomitean kokousten ja työn perusteella tehdyt johtopäätökset sekä monivuotisen

alakohtaisen ohjelman, johon viitataan pöytäkirjan 3 artiklan 2 kohdassa, ja vuosittaisten arviointien tulokset.

- Euroopan parlamentin edustajien olisi voitava osallistua tarkkailijoina sekakomitean kokouksiin ja työhön.
- Komission olisi esitettävä Euroopan parlamentille ja neuvostolle arvio sopimuksen täytäntöönpanosta ennen sopimuksen uudistamisesta käytäviä neuvotteluja.
- Euroopan parlamenttia ja neuvostoa olisi kohdeltava oikeudenmukaisesti, kun kyse on oikeudesta saada kaikki tiedot viipymättä ja kun kyse on kansainvälisten kalastussopimusten täytäntöönpanon seurannasta ja arvioinnista sekä niiden tarkistamista koskevista neuvotteluista.

Valiokunta muistuttaa komissiota ja neuvostoa siitä, että vaatimus parlamentille tiedottamisesta kuvastaa myös toimielinten yleistä velvollisuutta tehdä keskenään "vilpitöntä yhteistyötä" SEU-sopimuksen 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti.